

Vítr, mlha, mráz, nohy jen mátožně se vlečou dál
Pod hřebeny sráz, prokletě, čert aby ten fukéř vzal
Jak je to s cílem, zdá se že bloudíš v příšeří bílém

Ztracený a sám, zaskočen vánicí a krizí zlou
Nevíš kudy kam o pomoc v nouzi náhle voláš tmou
Dech se ti krátí, zdá se že ortel nic neodvrátí

Však náhle cítíš blízko tváře něčí dech
pak chlapů pár tě zdvihne výš
Tvůj zájem zůstat živ je náhle v rukou těch
o jejichž zájmech sotva víš, sotva víš

Ztracený a sám, odkojen zábavou všech rušných tříd
ocitáš se tam, kde si snad vůbec nikdy nechtěl být
V samotě zdejší, na loži prázdném, nejsamotnější

Však náhle cítíš jak tvůj přítel přichází
Jak v plášti bílém jde ti vstříc
Kdo ví kdo z vás dvou měl a má víc nesnází
snad už si můžeš v duchu říct, ano říct

Nejsem sám, nejsem sám
Nejsem sám, nejsem sám

Kdykoli se zdá, že bys měl dávno všechno raděj vzdát
Kdykoli se zdá, že tě už vůbec nikdo nemá rád
Utěš svoje já s úsměvem řekni třeba tisíckrát

Nejsem sám, nejsem sám
Nejsem sám, nejsem sám